

เทศน์เช้า วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๖

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เวลาทำบุญกุศลนะ เราทำด้วยวัตถุนี้เป็นอามิส เวลาทำบุญกุศลเขาบอกให้ธรรมเป็นทาน ประเสริฐที่สุด ให้ธรรมเป็นทานมีค่าที่สุด ให้ธรรมเป็นทาน เราให้วิชา การ ให้ความรู้เขา ให้ปลา เขากิน กับให้คันเบ็ดเขาไปตกปลา ถ้าเขาตกปลาของเขา เขาหาปลาของเขา เขาคำรงชีวิตของเขา ให้ปลาเขากินมีอื่หนึ่งก็หมด เห็นไหม อามิส สิ่งที่เป็นอามิส ในพุทธศาสนาสอนอย่างนี้

สอนอย่างนี้เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาเวียนว่ายตายเกิด เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี้วิชา ๓ บุปเพณิวาสนาสติปัญญา เห็นอดีตอนาคต นี้วิญญู กามภพ รูปภพ อรูปภพ เพราะกามภพ รูปภพ อรูปภพ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสร้างสมบุญญาธิการมา ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสร้างบุญญาธิการมา เห็นไหม นั่นแหละอดีต มันมีอยู่ของมัน ใ กามภพ รูปภพ อรูปภพ นี่มันมีของมัน สิ่งนี้มันมีของมัน มันมีอยู่โดยดั้งเดิม มันมีของมันอยู่ อย่างนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาตรัสรู้

ก่อนที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะตรัสรู้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำสิ่งใด มาถึงตรัสรู้ เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องสร้างสมบุญญาธิการมาใช้ไหม ถ้าไม่สร้าง สมบุญญาธิการมา พันธุกรรมของจิต จิตมันจะไม่มีกำลังขนาดนั้น จิตมันจะไม่มีคามชวนชวย ขนาดนั้น

มีความชวนชวย เห็นไหม คุณิ คนจะเป็นกษัตริย์ ไปเที่ยวสวน เห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย มันสลดสังเวชถึงว่าเราต้องเป็นอย่างนั้นหรือ แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวาง ธรรมวินัยนี้ไว้ วางธรรมๆ เวลาเราไปงานศพ นี้เขาบอกทั้งนั้นแหละ เขาก็บอกที่องค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าไปเที่ยวสวนนั้นนะ ไปเที่ยวสวน เห็นคนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย องค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้ายังมีสติปัญญารื้ออื่กัน พยายามสละออกมาเพื่อหา

เราไปงานศพกันทุกวัน ล้างหน้าศพเขาก็ทำให้ดู เวียน ๓ รอบ คือเวียนในวิญญูก็เวียนให้ดู ทำอย่างไร ทำให้ดูทุกอย่างเลย เพื่อให้เราได้คิด ให้เราได้คิด ถ้าเราได้คิดนะ เห็นไหม นี้เราได้คิด

เวลาเราทำบุญกุศล นี่บุญกุศล นี่ผลของวิภูฏะ มันเป็นวิบากใจ สิ่งที่ต้องศรัทธาพระเจ้าสัมมาสัมพุทธเจ้าได้สร้างสมบุญญาธิการมา มันถึงมีเขาวนั้มีปัญญาอย่างนั้น มีความน้อมคิดไปทางนั้น แล้วพยายามแสวงหาอย่างนั้น นั่นละ นั่นเพราะอะไร เพราะได้สร้างมา

การสร้างมามันมีผลใจ มีผลนี้ จากที่ว่อาศัยชาติ สิ่งทีสร้างมามันเป็นวิบาก วิบากในปัจจุบันนี้ แล้วเวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเห็นมันเป็นแบบนี้ใหม่ ู้เห็นตามความเป็นจริงอย่างนั้น ถ้ารู้ตามความเป็นจริงอย่างนั้น เวลาวางกรรมวินัยไว้ ถึงให้เราทำบุญกุศล ให้เสียสละกัน เสียสละอะไรก็ได้ เสียสละกำลังสมอง เห็นใหม่ คุณิ ให้ธรรมเป็นทานชนะซึ่งการให้ทั้งปวง เราให้ความรู้เขา เราให้ต่างๆ มันเอามาจากไหนละ? มันก็เอามาจากปัญญาของเรา เอามาจากโอกาสของเรา เราให้เขาๆ ถ้าเราให้เขาอย่างนั้น ฉะนั้น ถ้าเราบอกว่าทำบุญต้องแข่งขันกัน ต้องทำบุญอย่างนั้น มันมันเรื่องโลกๆ แล้ว เห็นใหม่ นี่ผลของวิบากๆ ผลเป็นอย่างนั้น

ฉะนั้น ถ้าทำคุณงามความดีมา เวลาเกิดมามันจะมีสถานะ มีความเป็นไปที่พออยู่พอกิน แต่เวลาเราปากกัดตีนถีบ เวลาคนเรา ทุกคนในชีวิตของเรามันมีขาขึ้นและมีขาลงเป็นเรื่องธรรมดา เป็นเรื่องธรรมดาเพราะโลกนี้เป็นอนิจจัง สิ่งใดเป็นอนิจจัง สิ่งนั้นเป็นทุกข์ สิ่งใดเป็นทุกข์ สิ่งนั้นเป็นอนัตตา เห็นใหม่ เป็นอนัตตา มันเป็นอย่างนั้นเอง มันเป็นอย่างนั้นเอง ถ้ามันเป็นอย่างนั้น เรามีสติปัญญาใหม่ ถ้าเรามีสติปัญญา เราศึกษาธรรมๆ

นี่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางกรรมวินัยไว้ระดับของท่าน ทานคือให้เราเสียสละกัน ให้เราอย่าเอาไรด์เอาเปรียบกัน ให้เรามีน้ำใจต่อกัน ถ้ามีน้ำใจต่อกัน นี้กลิ่นของศีลหอม ทานลม เราเป็นคนดี เราเป็นคนที่สิ่งที่เราไม่เบียดเบียนใคร เขาบอกคนคนนี้คบได้ แต่ถ้ากิตติศัพท์ของเราเอาไรด์เอาเปรียบเขา เอาแต่เอาเปรียบเขา จะเหยียบเขาไปเรื่อย สิ่งนั้นใครจะคบล่ะ? ไม่มีใครคบหรอก นี่ใจ แล้วที่มันครบ นี่วิบากของมัน เพราะธรรมในปัจจุบันนี้ ปัจจุบันนี้ทำสิ่งนี้ ผลของมันนั่นคืออะไรละ ข้างหน้าผลมันคืออะไร มันมีวิบากทั้งนั้นแหละ

ฉะนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ควบคุม ให้มีสติปัญญารักษาใจของเรา ถ้ารักษาใจของเรา เราทำได้ขนาดไหน นี่ทำได้ขนาดไหน ถ้าคนมีปัญญา เรามีปัญญาของเรา เราจะพ้นจากวิภูฏะเลย นี่ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมและวินัยในพุทธศาสนาสอนให้สิ้นสุดแห่งทุกข์ พ้นไปเลย พ้นจากการเกิดและการตาย ถ้าพ้นจากการเกิดการตาย เราจะต้องมีสติมีปัญญามากกว่านั้น

เวลาเราเสียดสละกัน ทุกคนโอดโอยนะ เราไม่มีเวลา เราไม่มีต่างๆ ไม่มีสักอย่างหนึ่ง แต่เวลามันไปเพลิดเพลินในชีวิตของมัน มันมี แต่เวลาจะทำคุณงามความดีนี้ไม่มีเวลา อ้างอิงไปหมดนี่กิเลส เห็นไหม ถ้าเอาชนะสิ่งนี้ได้ เราก็เป็นชาวพุทธโดยเนื้อแท้ ถ้าเราเป็นชาวพุทธโดยเนื้อแท้แล้ว ถ้าเราเห็นคุณประโยชน์มากกว่านั้น เพราะเราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนเรื่องอะไร

เห็นไหม ทรัพย์สมบัติเราแสวงหากันนะ เราแสวงหาทรัพย์สมบัติมาเพื่อเป็นความมั่นคงของชีวิต เราแสวงหาสิ่งที่นั่นแหละ แต่ความมั่นคงของจิตละ ถ้าจิตมันแสวงหาขนาดไหน ชีวิตมีการพลัดพรากเป็นที่สุด นี่มันตายแน่นอน มันตายแน่นอน เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เวียนตายเวียนเกิดมาทั้งนั่นแหละ นี่เวียนตายเวียนเกิด มันมีกามภพ รูปภพ อรูปภพเป็นสถานะที่รองรับ จิตนี้เวียนตายเวียนเกิดไป ถ้ามีสติปัญญาสร้างสมบุญญาธิการมา เห็นไหม พระโพธิสัตว์ ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังไม่พยากรณ์ ยังเปลี่ยนได้ แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพยากรณ์แล้ว ต้องพยายามสร้างคุณงามความดีต่อไปจนถึงที่สุด จะได้มาตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากับพระปัจเจกพุทธเจ้าที่ตรัสรู้เองโดยชอบ จะมีธรรมวินัยไม่มีธรรมวินัยก็ตรัสรู้ได้ เพราะได้สร้างสมบุญญาธิการมา พวกเราสาวกสาวกจะต้องได้ยินได้ฟัง ขณะที่ได้ยินได้ฟัง คุณิ กระแสสังคมขณะนี้ การปฏิบัติบูชามันกำลังมีคนสนใจมาก เราก็ยังไปกับเขาไม่ได้เลย นี่เวลาปฏิบัติ ถ้าเราจะปฏิบัติ เรามีสติปัญญา ในการปฏิบัติมันต้องเอาชนะใจตัวเอง ขณะที่เราจะไปทำบุญกุศลมันยังอ้างเล่ห์ อ้างไปร้อยแปดพันเก้า นี่มันอ้าง เราก็เชื่อมั่น แต่เวลาเราจะเอาจริงเอาจังกับมัน เห็นไหม เวลาเราขยับไปไหน เงามันตามตัวไปด้วยถ้ามันมีแสง ถ้าเราขยับ เงามันก็ตามตัวไปด้วย เรามีจิตอยู่ ความรู้สึกนึกคิดมันเกิดจากจิต นั่นเป็นเงาทั้งนั่นแหละ ขนาดเงาเรายังล้มลุกคลุกคลานเลย ยังสู้มันไม่ได้เลย แล้วถ้าไปเจอตัวจริง ไปเจอกิเลสละ

ถ้าไปเจอกิเลส เห็นไหม เวลาเราตั้งใจ ตั้งใจเพราะว่าเวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าวิมุตติสุขๆ สุขที่เราหากันทางโลกมันเป็นอามิส มันเป็นสุขเวทนา ทุกขเวทนา สิ่งที่มีความสุข สุขเวทนา มันมีเวทนา มีการกระทบ มันก็มีความสุขของมัน เวลาความทุกข์ ความทุกข์บีบคั้นขึ้นมา สุขเวทนา ทุกขเวทนา เห็นไหม ถ้าวิมุตติสุขมันต้องพ้นจากเวทนาไป พ้นจากสรรพสิ่งในสมมุติบัญญัตินี้ไป

ถ้ามันพ้นจากสรรพสิ่งในสมมุติบัญญัตินี้ไป วิมุตติสุข สิ่งที่เราแสวงหา ทุกคนต้อง
แสวงหา เพราะทุกคนอยากจะหาสมบัติของเราที่เป็นสิ่งที่ความเป็นจริงความมั่นคงที่มันไม่แปร
สภาพ ไม่แปรสภาพ เห็นไหม

สัพเพ ชมฺมา อนตฺตา สภาวธรรมนี้เป็นอนัตตา สรรพสิ่งนี้เป็นอนิจจัง สิ่งใดเป็นอนิจจัง สิ่ง
นั้นเป็นทุกข์ สิ่งใดเป็นทุกข์ สิ่งนั้นเป็นอนัตตา มันต้องแปรสภาพ สิ่งคงที่ในโลกนี้ไม่มี ไม่มี
หรอก แต่ถ้าเราปฏิบัติธรรมๆ ถึงที่สุดแห่งทุกข์ อรูปธรรมนั้นนะ กุปฺปธรรม อรูปธรรม

สัพเพ ชมฺมา อนตฺตา นี้กุปฺปธรรม สภาวะเป็นความจริงเป็นอย่างนี้ สิ่งนี้มันมีอย่างนี้ โลก
มันมีความเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา วัฏฏะมันก็หมุนเวียนของมันไป จิตเวลาเวียนตายเวียนเกิด
สถานะไหน อายุขัยมันแตกต่างกัน มันก็วนกลับมา นี่เราก็พิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ไง มนุษย์เกิดมา
จากไหน? มนุษย์ก็มาจากไฟเรเมต มนุษย์เกิดจากลิง พัฒนาของมันไปไง

แต่เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดอย่างนั้นใหม่ละ เพราะนั่นมันแค่จักษณ แต่ถ้า
เป็นความจริงละ ความจริง เห็นไหม คุณ ถ้ามันมีการเปลี่ยนแปลงขนาดไหน มันจะมีสงคราม
ขนาดไหน คุณ เวลาพูดถึงคราวที่ว่าว่างเว้นจากพุทธศาสนา มนุษย์ไปไหนละ ถ้าพิสูจน์ทาง
วิทยาศาสตร์ พิสูจน์ของเขาไป แต่เราจะพิสูจน์ทางพุทธศาสนาแล้ว

นี่เราเชื่อในธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นไหม เวลาเวียนตายเวียนเกิด
จิตนี้เวียนตายเวียนเกิด เราต้องรักษาจิตของเรา ถ้าจิตของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัส
รู้เองโดยชอบ เวลาพระปัจเจกพุทธเจ้าก็ตรัสรู้เองโดยชอบ พระอัครสาวกต่างๆ ก็มีดวงตาเห็น
ธรรมเหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป

ถ้าเหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป นี่ดวงใจดวงใดก็แล้วแต่ ก็ต้องดวงใจดวง
นั้นเป็นผู้ที่สร้างสมบุญญาธิการจากใจดวงนั้น ถ้าใจดวงนั้นได้สร้างสมบุญญาธิการมา นี่ที่เราจะ
มาปฏิบัติธรรมๆ มันมีอย่างนี้เป็นพื้นฐาน พื้นฐานเพราะอะไร พื้นฐานเพราะมันฟังแล้วมันเข้าใจ
ใจ พื้นฐานที่มันฟังแล้วมีทรัพย์สมบัติ ทรัพย์สมบัติคืออะไร

ศรัทธานี้เป็นสมบัตินะ ศรัทธาเป็นอริยทรัพย์ เพราะมีศรัทธามีความเชื่อถึงได้พิสูจน์ ถ้า
เราไม่พิสูจน์ เราไม่ตรวจสอบเลย เราจะได้อะไรมา เราก็เชื่อเงา เงามันก็ชักลากไป เงามันไม่ใช่ตัวจริง
ถ้าเจอตัวจริงละ ตัวจริงเราตั้งสติแล้ว นี่เราตั้งสติของเรา เราตั้งสติของเรา กำหนดบริกรรมพุทธโธ

ของเรา เราใช้ปัญญาอบรมสมาธิของเรา เราจะเข้าไปสู่ความจริง เข้าไปสู่ความจริงไม่ใช่เงา เงาคืออาการของใจ อาการไม่ใช่ตัวจริง ตัวจริงมันเป็นตัวประธาน ตัวนั้นเป็นตัวอาการทั้งนั้น ตัวประธานมันอยู่ไหนล่ะ ถ้าจิตมันไม่สงบเข้ามา เห็นไหม สมถกรรมฐาน

ครูบาอาจารย์ของท่านทำของท่านมานะ เวลาเวียนว่ายตายเกิดมันทุกข์ มันยากขนาดไหน มันเป็นวิบากกรรม วิบากกรรม เห็นไหม คุณครูบาอาจารย์ของเรามีโรคประจำตัว หลวงปู่มั่นก็มีโรคประจำตัว หลวงปู่ฝั้นก็มีโรคประจำตัว ท่านมีโรคประจำตัวนะ หลวงปู่มั่นท่านก็เป็นโรคท้องของท่าน คุณที่ถ้าสาริกาลิ เคยกินยาสมุนไพรแล้วหาย เคยกินยาสมุนไพรแล้วหาย ถึงเวลาแล้วกินไม่หาย พอกินไม่หายนะ ไม่กิน หยุดกินเลย นี่ธรรมโอสถสู้กันเลย

พอสู้กัน เห็นไหม เวลาพิจารณาของท่านไป พิจารณาความเจ็บไข้ได้ป่วยของท่านไป เจ็บไข้ได้ป่วยใครเป็นคนเจ็บไข้ได้ป่วย? ธาตุขันธ์เจ็บไข้ได้ป่วย ความเจ็บไข้ได้ป่วยนี้มันเบียดเบียนใคร? มันเบียดเบียนหัวใจ ถ้าหัวใจมันไล่ตั้งแต่ธาตุขันธ์เข้ามา มันปล่อยวางของมันเข้ามา

แล้วปล่อยวางเข้ามา แล้วหัวใจไปยึดมันมัน ถ้าพิจารณาหัวใจ หัวใจเข้าไปด้วย นี่ที่ว่าธรรมจักรๆ ปัญญาภาวนามยปัญญามันจะเกิด ไล่เข้ามา เป็นชั้นเป็นตอนเข้ามา เวลามันสลัดทิ้งธรรมโอสถ เห็นไหม นี่มันสลัดทิ้งทั้งความเจ็บไข้ได้ป่วยนั้นด้วย แล้วถ้ามันสลัดทิ้งถึงจิตด้วย จิตมันปล่อยอุปาทานของมันในหัวใจด้วย นี่สิ่งที่ทำ

ท่านมีโรคประจำตัวของท่าน ท่านก็รักษาของท่าน ออกๆ แอดๆ มาตลอด ถ้าออกๆ แอดๆ มาทางโลกท่านก็ดูแล เห็นไหม กินยาถ้ามันหายก็หาย ถ้ากินหมอนี้ไม่หายแล้วเลิกกิน ถ้าเลิกกินแล้วสู้กันเลย สู้กันตามความเป็นจริง เห็นไหม นี่เอาตัวประธาน ไม่เอาตัวเงา ถ้าเอาตัวประธาน มันเป็นความจริงขึ้นมา

สิ่งที่มันเป็นวิบากกรรมๆ มันมีของมัน เราก็มีวิบากกรรมของเรา ถ้ามันไม่มีวิบากกรรมของเรา เราจะเกิดมาเป็นมนุษย์ใหม่ แล้วเราจะมีสติปัญญาอย่างนี้ใหม่ สติปัญญา เห็นไหม สิ่งที่เขาแสวงหา เขาแสวงหาตัวเลข แสวงหาสิ่งที่เป็นทรัพย์สมบัติที่นับเป็นตัวเลข เป็นจำนวนขึ้นมาได้ เราแสวงหาสมบัติของเราที่หัวใจที่มันปล่อยวาง หัวใจที่มันไม่มีสิ่งใดที่มันบีบคั้นมัน

ถ้าหัวใจบีบคั้นมัน นี่ทรัพย์สมบัติสิ่งที่เป็นนามธรรม สิ่งที่เป็นอริยทรัพย์ๆ มันเป็นทิพย์ๆ มันไปกับใจ ถ้าใจมีสิ่งทีรองรับอย่างนี้ มันมาจากไหนล่ะ? มันมาจากการกระทำ คุณ เวลาเรานั่ง

สมาธิ ทำทาน ร้อยหนพันหน ไม่เท่ากับถือศีลบริสุทธิ์หนหนึ่ง ถือศีลบริสุทธิ์ร้อยหนพันหน ไม่เท่ากับทำสมาธิเกิดหนหนึ่ง ถ้าเกิดภาวนามยปัญญาหนหนึ่ง แล้วถ้ามันเกิดปัญญาญาณขึ้นมาชำระล้างกิเลสหนหนึ่ง มันมีคุณค่าขนาดไหน เห็นไหม

ถ้ามีคุณค่าขนาดไหน เรานั่งสมาธิ เราปฏิบัติของเรา เราไม่ต้องปฏิบัติกับใคร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์ องค์เดียวทั้งนั้น นี่ปัญจวัคคีย์อุปฐากมา อุปฐากมา นี่สมบุกสมบันมาด้วยกัน แต่สมบุกสมบันมาด้วยกัน เวลาคลื่นลมหายใจ นึกว่ากิเลสมันอยู่ที่เรา ต่อสู้จนหมด สลบไปถึง ๓ หน นี่มันไปไม่ได้ มันไปไม่ได้ มันไปแล้วมันอันต์ผู้หมด แล้วจะทำอย่างไรดี ทำอย่างไรดี ศึกษามาก็ศึกษามาหมดแล้ว ย้อนกลับมาฉันอาหารของนางสุชาดาเพื่อจะฟื้นฟูร่างกาย ปัญจวัคคีย์ทิ้งไปเลย ทิ้งไปเลยเพราะว่าความคิดของโลก เข้มข้นขนาดนั้นยังทำไม่ได้ แล้วออกมา ออกมามาก ออกมาฉันอาหารของนางสุชาดา ออกมานี้มันจะไปได้อวดอย่างไร นี่ความคิดของโลก เห็นไหม ทิ้งไป

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่องค์เดียว ฉันอาหารของนางสุชาดาแล้วลอยถาดทิ้งเลย อธิษฐาน อธิษฐานเลยว่า ถ้ามีอำนาจวาสนา ขอถาดนี้จงลอยทวนน้ำขึ้นไป ถาดนี้ลอยทวนน้ำขึ้นไป แล้วจมไป นี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ที่ ๔ สิ่งทีพญานาคนอนอยู่ “ตรัสรู้อีกแล้วหรือ ตรัสรู้อีกแล้วหรือ” สิ่งที่เป็นความจริงๆ อย่างนี้ไม่ต้องมีใครไปคาดไปหมายแล้วไปเทียบเคียง ใครอย่าตีตัวเสมอ ไม่มีใครจะตีตัวเสมอได้ ไม่มีทางตีตัวเสมอได้เพราะว่าการสร้างสมมามันแตกต่างกัน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๘ อสงไขย สาวกสาวกจะถูไปขอให้มันได้เถอะ

ฉะนั้น สิ่งที่เป็นอย่างนั้นมืองค์เดียว มืองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์เดียว เอก์ นามก็ มีหนึ่งเดียวเท่านั้น อย่างเรานี่เราศึกษามาๆ เป็นเพื่อจรรโลงหัวใจ เพื่อความชุ่มชื้นของหัวใจ เพื่อความมั่นคงของใจให้มันมั่นคง มันคงแล้วเราชวนขวยเรา เราปฏิบัติของเรา เราปฏิบัติของเรา นี่ย้อนกลับมาดูใจของเรา แล้วทำของเราขึ้นมาให้ได้ ถ้าทำของเรา นี่ทรัพย์จากภายใน อริยทรัพย์ๆ เราหาของเรา

ทรัพย์จากภายนอกมันก็หามาได้ทั้งนั้นแหละ ใครก็หาได้ แล้วหามาด้วยสุจริตกับทุจริต ถ้ามาด้วยสุจริต นี่ความเป็นสุจริต ความเป็นธรรมกุ่มครองเรา นี่ก็เหมือนกัน เราปฏิบัติของเรา ถ้าเป็นสุจริต ถ้าจิตสงบก็สงบเข้ามาจริงๆ ถ้าเกิดปัญญาขึ้นมา ปัญญา มันจะย้อนกลับเข้ามา แล้ว

ปัญญาอย่างนี้พูดอวดใครไม่ได้ พูดบอกใครไม่ได้ จะสื่อกับผู้ที่รู้จริงได้ ชมมสากจณา เอตมมมงคล มุคตมัม คุยกัน ถ้าคนได้สัมผัสมา คนได้เห็นมา ทำไมจะพูดกันไม่ได้ แต่คนที่เคยเห็นมา คนที่สัมผัสมา พูดกับคนที่ไม่เคยเห็นไม่เคยสัมผัส มันพูดกันไม่ได้ ถ้าพูดกันไม่ได้ เราจะพูดกับเขาทำไม

ถ้าพูดกับเขาทำไม นี่เป็นความจริงของเรา เป็นปัจจัยตั้ง สันทิฏฐิโก นีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายกให้ปัจจัยตั้ง ยกให้เป็นความรู้จริงกับหัวใจของเรา ถ้าความเป็นจริงของเรา ถ้าเราปฏิบัติแล้วเรายังสงสัยอยู่ เรามีครูบาอาจารย์ ถามท่านสิ ถ้าเราปฏิบัติของเราได้ ถ้าครูบาอาจารย์ ท่านตอบเราไม่ได้ แสดงว่าครูบาอาจารย์ท่านภาวนาไม่เป็น ถ้าครูบาอาจารย์ท่านภาวนาเป็น ท่านต้องบอกเราได้ว่าของเราถูกหรือผิด แล้วท่านจะจูงเราขึ้นไปด้วย นี่เพราะอะไร เพราะวามรรคหยาบ มรรคละเอียดใจ มรรคมันหยาบ โสคาปัตติมรรค สกิทาคามิมรรค อนาคามิมรรค อรหัตตมรรค มันหยาบละเอียดขึ้นไปนะ

ดูการศึกษา เห็นไหม อุดมศึกษา มันเป็นขั้นเป็นตอนของมันขึ้นไป ถ้าเป็นขั้นตอนขึ้นไป ถึงที่สุด ถ้ามันสิ้นสุดแห่งทุกขมันเป็นอย่างไรรู้ ถ้าครูบาอาจารย์ของเรา ถ้าเป็นครูบาอาจารย์เราจริง มันเป็นอย่างไรรู้ ครูบาอาจารย์ต้องบอกสิ ครูบาอาจารย์ต้องชี้ให้เราสิ ถ้าเป็นความจริงอย่างนั้น ถ้าเรามีครูบาอาจารย์อย่างนั้น นี่เรามีที่พึ่งที่อาศัย ร่มโพธิ์ร่มไทร

ศาสนทายาท องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพยายามสร้างนะ สร้างศาสนทายาทขึ้นมา ให้ศาสนามั่นคง “มารเอย เมื่อใดภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกาของเรามั่นคง สามารถกล่าวแก้คำจาบจ้วงจากลัทธิต่างๆ ได้ อีก ๗ เดือนข้างหน้าเราจะนิพพาน แต่ถ้ามันยังไม่ได้ เราไม่ยอมนิพพาน”

นี่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสร้างศาสนทายาท ครูบาอาจารย์ของเราท่านก็สร้างตรงนี้ สร้างความรู้อันนี้ ท่านให้เบ็ดไปตกปลา ท่านไม่ให้ปลาใครหนีออก ให้ปลาไปกินมันก็หมด มันกินทั้งก้าง มันไม่เหลือก้างเลย มันกินหมดเลย เพราะมันหาไม่เป็น แต่ถ้าให้เบ็ดมันไป ให้ปัญญา นี่ครูบาอาจารย์ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านถึงวางให้มีข้อวัตรติดหัวมันไป ข้อวัตรติดหัว ข้อวัตรนี้สำคัญมากเลย เพราะข้อวัตรทำให้คนไม่ลืมตัว

ข้อวัตร เห็นใหม่ ข้อวัตรมันจะย้อนกลับมาไม่ให้จิตเสื่อม ข้อวัตรเป็นการรองรับจิตไว้ เวลาจิตที่มันเหลวไหล มันเหลวไหลนะ นี่ที่ไม่มีครูมีอาจารย์ ไม่ขอนิสัย ไม่มีครูบาอาจารย์มา มันเหลวไหล มันไม่มีหลักมีเกณฑ์ ไม่มีข้อวัตรปฏิบัติ

แต่ถ้ามีครูบาอาจารย์ของท่านมีข้อวัตรปฏิบัติ ข้อวัตรมันเข้ากันได้ มันไปในทางเดียวกัน ถ้าเป็นทางเดียวกัน เพราะอะไร เพราะหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเป็นคนวางไว้ นิธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีอยู่แล้ว หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านมาปฏิบัติของท่าน ท่านปฏิบัติของท่าน แล้วทำอะไร ทำอย่างไร สภาวะแวดล้อมอย่างใดจะรักษาใจไว้ได้ สภาวะแวดล้อมอย่างใดจะสร้างศาสนทายาทได้ ศาสนทายาท ศาสนธรรม นี่ศาสนทายาทเกิดมาในใจของครูบาอาจารย์ของเรา เห็นใหม่ นี่ไง ถึงชี้หน้าเราๆ อยู่ที่นี่ เราตั้งใจตรงนี้

เราทำบุญกุศล เราก็ทำบุญกุศลของเราเพื่อเป็นฐาน เราได้สร้างคุณงามความดีมา เราได้อุทิศส่วนกุศล สภาวะแวดล้อมทั้งในปัจจุบัน เราทำคุณงามความดี ในหมู่คณะของเรา ในการปฏิบัติก็เข้มแข็งแจ่มใส เราอุทิศส่วนกุศลให้กับจิตวิญญาณ นี่กามภพ รูปภพ อรูปภพ มันซ้อนกันอยู่ มันมีของมัน มันมีของมันเพราะอะไร เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังอนุพเนิวาसानุสติญาณ นั่นคืออดีต จุตูปปาตญาณคือจิตที่มันไป อาสวักขณญาณคือปัจจุบันนี้ มันมีของมัน เห็นใหม่ ถ้ามีของมัน เราอุทิศส่วนกุศล ทำคุณงามความดีเพื่อสภาวะแวดล้อมที่ดี

นี่เวลาปฏิบัติ ครูบาอาจารย์ท่านอยู่ในป่าอยู่ในเขา ท่านจะได้พบเห็นพวกจิตวิญญาณมาขอส่วนบุญส่วนกุศลมาทำต่างๆ เราทำสภาวะแวดล้อมของเราให้ดี สภาวะแวดล้อมดีทั้งนักปฏิบัติด้วยกัน ทั้งมวลมนุษยด้วยกัน เรามีน้ำใจต่อกัน แล้วเราทำบุญกุศล อุทิศส่วนกุศลให้กับเจ้ากรรมนายเวร ให้กับสรรพสัตว์ทั้งหลาย เป็นสุขๆ เกิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย แล้วเรากลับมาดูแลใจของเรา เราปฏิบัติของเรา ถ้าใจของเราเห็นแจ้งเห็นจริงหมด มันจบสิ้นในใจของเรา นะ นี้อุปปกรรม เราปฏิบัติเพื่อเหตุนี้ เราทำบุญกุศลเพื่อเหตุนี้

เราเกิดมาเป็นชาวพุทธพบพระพุทธศาสนา พุทธศาสนาสอนเรื่องการค้ารงชีวิตในปัจจุบัน นี้เราก็มีหน้าที่การงานของเรา คนเกิดมามี ๒ เท้า ๒ มือ ๑ สมองเหมือนกัน เราเกิดมามีสิทธิเสมอกันด้วยความเป็นมนุษย์ เราเห็นใจต่อกัน แล้วปากกันตีนถีบการค้ารงชีวิต ให้การค้ารงชีวิตของเราไป

เวลาประพาศปฏิบัติขึ้นมา เห็นใหม่ นี่มนุษย์เหมือนกัน เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสธรรมเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป ครูบาอาจารย์เราท่านสิ้นสุดแห่งทุกซ์

ของท่านไป จิตใจดวงนั้นมันมีคุณค่า ถ้ามีคุณค่า เราเกิดเป็นมนุษย์ด้วยกัน เราเห็นน้ำใจต่อกัน แล้วเราปฏิบัติกัน ปฏิบัติให้มันเป็นความจริงในใจของเรา

เรามีครูบาอาจารย์ ต้องตรวจสอบ ต้องตรวจสอบ ไม่ตรวจสอบนะ กิเลสมันลำเอียง กิเลสมันเข้าข้างตัวเอง มันอ้างอิงไปหมด อ้างเล่ห์ไปทั้งนั้น ธรรมะอ้างเล่ห์ไม่มีความจริงเลย แต่ถ้าเป็นความจริงขึ้นมานะ ความจริงตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ ทนการพิสูจน์ตรวจสอบ ที่ไหนก็ได้ถ้ามันเป็นจริงนะ ที่ไหนก็ได้ แต่ถ้าไม่เป็นความจริงมันไม่กล้าตรวจสอบ มันจะหลบๆ เลี่ยงๆ ของมันไป เพราะตัวเองก็สงสัย ตัวเองไม่แน่ใจ ไม่ใช่ป้างจัดตั้ง ไม่ใช่สันติภูมิจโก

ถ้าป้างจัดตั้ง มันถากมันถางจนตัวเองไม่สงสัย ไม่มีเลย แล้วพิสูจน์ พิสูจน์กันตรงนั้น ถ้าเป็นความจริงเราแสวงหาสิ่งนั้น เราทำบุญกุศล เราอธิษฐานนั้น ขอให้เราอยู่ในสังคมที่ร่มเย็นเป็นสุข ขอให้เราเจอครูบาอาจารย์ที่ดี ขอให้ครูบาอาจารย์ของเราชักนำใจของเรา ปฏิบัติเพื่อหัวใจของเรา เอวัง